

Пам'ятайте
про
Україну!

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН ПРИСВЯЧЕНА ТИСЯЧОЛІТТЮ ХРИСТИАНСТВА В УКРАЇНІ

Вінніпег, Канада. — Біля 100 учених та представників церков і організацій взяли участь в англо-українській конференції УВАН присвяченій Тисячоліттю Християнства в Україні (1988-1988) в Колегії св. Андрія на Манітобському університеті в дні 7-го червня. Шість доповідей були виступами на цих сесіях, в яких обговорювали різні аспекти християнського процесу в Україні.

Тим самим ця конференція є складовою частиною канадського конгресу учених так як 750,000 українців в Канаді є складовою частиною канадської спільноти. Конференцію благословив митрополит пріятий гість з Європи Іх Блаженство Блаженніший Мирослав Іван Патріарх і Кардинал Любачівський.

Перші дві доповіді ранньої сесії конференції обговорювали рання-християнські події в Україні. О. д-р Петро Біланюк доповідав про „Скитських монахів і західний світ“, д-р Юрій Книсиш про „Св. Горазда наслідника св. Методія та його мисліонерську діяльність“. Цю сесію закінчив доповіддю о. д-ра О. Барана на тему „Ідеологія „Слова о законі і благодаті“. В поодиножій сесії д-р Лорн Резновський провів паралельні мотиви в житті східних і західних святих, а д-р Ю. Гасцький доповідав про „Роль Старопіп'яйського Братства у Львові“, знову о. д-р Іван Стус про „Вплив Києво-могилянської академії на розвиток української культури“. Повідіть цікаво з'ясовані і кожна викликавала низку запитань, а то й дискусію. Сесіями проводили д-р Іраїда Гарнавецька вранці, а д-р Олег Герус по полудні.

Третя сесія конференції відбулася ввечері в Канадському Українському Інституті „Просвіта“. Ця сесія була присвячена виключно

(Закінчення на стор. 4)

ТРАГЕДІЯ В ЧОРНОБИЛІ БУЛА ТЕМОЮ НА КОНВЕНЦІЇ МФЖК

Синсинаті, Огайо. — Тут відбулася в часі між 2-м і 7-м червня 1986 року Конвенція Міжнародної Федерації Жіночих Клубів, у якій взяли участь представниці українського зорганізованого жіноцтва, а це голова СФУЖО д-р Марія Квітківська, член комісії зв'язків СФУЖО Ірина Куровицька і голова „Золотого Хреста“ Наталя Іванів. Темою Конвенції тим разом було вшанування добровільних суспільних працівників.

У святковому відкритті Конвенції внесено прапори стейтських федерацій та міжнародних організацій, в тому ж українській, за яким йшла д-р М. Квітківська.

На Конвенції були доповідачами відомі особи із публічного політичного американського життя, в тому Джен Ленчоскі, доцент Президенту та виступав в українській секції Конвенції трагедія на Україні підтримала федерація клубів стейту Нью Джерзі, яка внесла на пленум Конвенції відповідну резолюцію, що була перед тим прийнята в стейті Нью Джерзі на пропозицію голови Округу СУА Ольги Тритак.

Резолюційна комісія Конвенції залишила внесок для подальшого поширення його змісту, а запропонувала зложити офіційне співчуття українським жіночим організаціям з приводу нещастя що зустріло їх рідних в Україні. Згідно з рішенням пленуму відповідні листи вийдуть до СФУЖО на руки голови д-р М. Квітківської, СУА, на руки Івани Рожанківської, Золотого Хреста, на руки Н. Іванів і Округу СУА Нью Джерзі на руки О. Тритак.

Мирон Сурмач знову виступить на телевізійній програмі

Нью Йорк, Н. Й. — Наш широко відомий сеньор українських поселенців, власник криниці „Сурма“ та дописувач до нашого щоденника Мирон Сурмач виступить в середу, 25-го червня ц.р., втретє на телевізійній програмі, тим разом на каналі Ен-Би-Сі, о год. 8-й ранку, а відтак ця програма буде повторена о год. 6-й по полудні. Тим разом будуть показувати славну па-

формула про складові частини СФУЖО та їхню працю, але використала також нагоду, щоб пригадати присутнім про трагедію, яка зустріла Україну із вибухом в Чорнобилі і поширенням радіації по великій частині України через завод бавна цілої справи советським урядом.

Трагедію українського народу у зв'язку з ядерним вибухом порушила у своєму слові на пленарній сесії Конвенції також Н. Іванів, голова Золотого Хреста, який є одною із членських організацій Міжнародної Федерації Жіночих Клубів, звертаючись із закликом про допомогу в цій справі. Порушення на Конвенції трагедія на Україні підтримала федерація клубів стейту Нью Джерзі, яка внесла на пленум Конвенції відповідну резолюцію, що була перед тим прийнята в стейті Нью Джерзі на пропозицію голови Округу СУА Ольги Тритак.

Резолюційна комісія Конвенції залишила внесок для подальшого поширення його змісту, а запропонувала зложити офіційне співчуття українським жіночим організаціям з приводу нещастя що зустріло їх рідних в Україні. Згідно з рішенням пленуму відповідні листи вийдуть до СФУЖО на руки голови д-р М. Квітківської, СУА, на руки Івани Рожанківської, Золотого Хреста, на руки Н. Іванів і Округу СУА Нью Джерзі на руки О. Тритак.

сіку М. Сурмача, та шкільних дітей, що її відвідують і слухають розповіді її власника та його гри на бандурі. Вперше виступив М. Сурмач на телевізійній програмі в дні 14-го травня ц.р. на каналі Ен-Би-Сі, а вдруге 13-го червня на програмі про перших іммігрантів, які приїжджали на острів Елліс в Нью Джерзі. При цьому введено інтерв'ю із нашим сеньором іммігрантів, випитуючи про перші враження по приїзді до ЗСА, та про причину виїзду з України.

БОГОСЛУЖЕННЯ У ВАЙЛДВУДІ

Вайлдвуд Крест, Н. Дж. — Служби Божі відбуватимуться щонеділі о год. 6:30 ввечора тут в залі Крест П'єр. Отець д-р Остап Е. Оришкетич буде відправляти і проповідувати. Перша Служба Божя літнього сезону відбувається в неділю, 6-го липня ц.р.

КУРС МУЗИКИ І ФОЛКЛОРУ

Нью Йорк. — Товариство Українських Бандуристів подає до відомо, що місце курсу музики і фолклору заповіджено на дату від 29-го червня до 13-го липня — змінене. Курс відбувається не у Стемфорд, як було подано раніше, а в місті Нью Йорку. Класи будуть введені в приміщенні СУМ-А, 136 Друга авеню. Студент з-поза Нью Йорку будуть розміщені по домах. Частиною курсу, зокрема серія вечірніх лекцій на фолклорній темі і вечірні хоріві заняття, будуть відкриті для громади.

Інструкторами курсу будуть д-р Андрій Горнякевич — вечірні лекції Кобзарство, Федір Гарасимчук — Цимбали, Олеся Кохан-Будик — вокал, народна пісня, Юлія Кінтастий — бандура — кобзарство, Кен Блум спілка та ансамблі народних інструментів, Мирон Постолян — Ліра. Зацікавлених просимо звертатися на: числа телефонів: (212) 677-1940 або (718) 658-7449.

ДУБІНІН ВРУЧИВ РЕГЕНОВІ ПИСТА

Вашингтон. — Новоіменованний советський амбасадор до З'єднаних Стейтів Америки Юрій В. Дубінін вперше відвідав президента Рональда Регена в понеділок, 23-го червня 1986 року і вручив йому при цій нагоді особистого листа від Михайла Горбачова. В часі 40-хвилинної зустрічі у Білому Домі порушено ряд проблем, як інформують речники Президента, але не виявлено, що було конкретно темою розмови. В загальному однак підкреслюють позитивний тон розмови та листа Горбачова, який був відповіддю на листа Президента з пропозицією зустрічі в осінні місяці. Раніше того самого дня, Р. Реген дав інтерв'ю журналістам із „Лос Анджелес Таймс“ і при цій нагоді знову висловився позитивно про можливість нової „зустрічі на вершинах“. Він теж заявив, що стосунки між ЗСА і СССР стоять тепер на сильніших підставах, як були колинебудь в останні роки та він є певний, що коли зі сторони ЗСА буде більше прихильності, то те саме покажуть советські чинники. Також у своїй про-

мові на градації студентів із середньої школи в Глассборо, Нью Джерзі, у дні 19-го червня ц.р. Президент сказав, що уряд СССР робить тепер „поважне зусилля“ у справі контролю зброєння, що може бути зворотом тогочасно у советсько-американських стосунках. В часі зустрічі з амбасадором Ю. Дубініном в понеділок, 23-го червня ц.р., були напевно порушені справи контролю зброєння і зустрічі „на вершинах“, але, як звичайно, при таких нагодах тема розмов залишалася таємницею. Амбасадор Ю. Дубінін представив свої вірчі грамоти враз із листом від М. Горбачова. Того самого дня Президент прийняв вірчі грамоти також від вісьмох нових амбасадорів інших країн.

Не залежно від позитивного звітвання Білого Дому про зустріч Р. Регена із Ю. Дубініном коментатор щоденника „Ізвестія“ Александер Бовін у статті з датою 23-го червня ц.р. закинув Р. Регенові що цей уживає „усях засобів“, щоб не допустити до зустрічі із М. Горбачовим.

Т. О'Нілл не дозволив Р. Регенові виступити в Палаті Репрезентантів

Вашингтон. — Спікер Палати Репрезентантів Томас О'Нілл відмовив президенту Рональдові Регенові виступити перед конгресом в обранні становищі Адміністрації про виділення 100 мільйонів допомогти для нікарагуанських „контрас“, тобто антикомуністичних повстанців, які змагаються за привернення демократичної системи у своїй країні і зміну уряду який заступає її інтереси всього народу.

Як відомо, теперішній уряд в Нікарагуа, очолюваний Данієлем Ортегою, веде прокомуністичну і проросійську політику у кожному відношенні. Очевидно, Конгрес З'єднаних Стейтів Америки погоджується з аргументацією Адміністрації про суть прокомуністичної системи в Нікарагуа і небезпеку, яку створює цей уряд в Центральній Америці для багатьох країн цього обшару, але в Палаті Репрезентантів, контрольованій демократами, не мають

достатнього зрозуміння до програми президента Р. Регена матеріально допомогти повстанцям, бо вони без тієї допомоги зі знові ледве чи зможуть встоятися з добре озброєною советською армією салдінців. Спікер Палати Т. О'Нілл заявив, що Президент може говорити до цілого Конгресу, але, щоб виступити тільки в Палаті Репрезентантів то такого прищедити ще досі не було і це виглядало б на кампанію Уряду в Конгресі в одній тільки справі.

Як треба було сподіватися, становище Т. О'Нілла викликало невдоволення у представників Уряду, які тепер старяться якось поладити цю справу, щоб жадна сторона морально не потерпіла.

„СОВЕТИ ВИШКОЛЮЮТЬ ТЕРОРИСТІВ“, — КАЖЕ ЯН СЕЙНА

Вашингтон. — Недавно з групою репортерів зустрівся колишній чехо-словацький генерал Ян Сейна, який в 1968 році втік в Італію через Югославію і попросив політичного притулку в З'єднаних Стейтах Америки.

Як повідомляє кореспондент газети „Вашингтон Таймс“ Билл Герц, Ян Сейна, який 14 років працював у міністерстві оборони Чехо-Словащини, заявив, що Чехо-Словацьчина є базою для підготовки палестинських, латиноамериканських і західноєвропейських терористів.

За словами генерала, він відвідував табори терористів у Чехо-Словацьчині і зустрічався з головами терористичних груп, які просили у комуністичних країн вибухових матеріалів і зброї. Советський Союз і його союзники почали вишколювати терористів і забезпечувати їх зброєю приблизно з 1962 року. Серед їх „клієнтів“ були члени захід-

нонімецької зграї Баадера-Майнгоф і італійських „Червоних бригад“. Співробітники чехо-словацького міністерства оборони вишколювали і забезпечували зброєю терористів з Колумбії та інших країн Латинської Америки, а також палестинців.

Ян Сейна повідомив, що розвідні органи комуністичних країн намагаються взяти в свої руки контролю над лівими терористами, використовуючи для цієї мети забезпечення їх зброєю. Закляклення Москви і їх сателітів викликають і праві терористи, в чій ради засилаються агенти.

Колішній генерал був одним з перших втікачів, які ознайомили західні розвідки з тією допомогою, яку советський бльоку надає терористам. Сейна вказав місця кількох вишколювальних таборів на території Чехо-Словацьчини. Він також повідомив, що Болгарія вишколює турецьких та іранських терористів.

В ЛИВАНІ ЗВІЛЬНЕНО ЧОТИРЬОХ ЗАКЛАДНИКІВ

Бейрут, Ливан. — Минулого тижня звільнено тут двох французьких телевізійних журналістів, яких захопили члени підірвної групи зі західного Бейруту 8-го березня 1986 року. Журналісти саме накручували відео групи шіїтів, які мають зв'язок із релігійними групами в Ірані. День пізніше ті самі терористи звільнили двох грецьких студентів з Кипру, які студіювали на американському університеті в Бейруті. Іх захопили невідомі досі терористи, як вони продержувалися над морем біля університету.

В обидвох випадках звільнені завдячують це закодам сирійського уряду, а зокрема допомозі президента Гафеза-аль-Ассادا.

В суботу, 21-го червня ц.р. звільнені французькі журналісти повернулися до Парижу, де у зворушливо-

му привітанні, крім їхніх родин, брав участь прем'єр-міністер Жак Ширак Обидва журналісти висловили свою окрему подяку сирійському уряду та його президентові за те, що не залишили їх напризволяще, а старалися про їхній поворот додому.

Сирійський уряд усталим свого міністра закордонних справ Фарука аль-Шаара заявив в дні 22-го ц.р., що звільнені в останньому тижні чотири особи це початок до того, щоб прийти до повного звільнення усіх, що досі є в закладниках терористичних груп в Ливані.

Іх число вносить біля п'ятнадцяти, але точно не відомо тому, що терористи запевняли, що вбили двоє: британського журналіста і одного із американських закладників, яких є п'ять. Певних доказів тих убивств однак не немає.

Чи планували замах на амбасадора ЗСА до Швеції?

Стокгольм, Швеція. — Охоронці амбасадора З'єднаних Стейтів Америки до Швеції Грегорі Ньюелла підозрюють, що хтось підготував атентат на амбасадора на перемісті Стокгольму, де він, разом з багатьма іншими провідними особами, ввечеря в домі шведського індустріяліста Бо Алесона Джонсона.

Охоронці, побачивши в горді Джонсона двох осібників, озброєних автоматами, відкрили в їхню сторону вогонь зі своїх пістолів і почали погоню за ними, яка, однак, не була успішною. Вони (охоронці) зуміли побачити тільки їхні силуети і встановити, що це були відносно молоді люди 20-30 років, зодягнені вскіряні жакеги, південного комплексу.

Очевидно, вистрели в горді мільйонера підняли

тривогу і на місці випадку з'явилися шведські поліцейські, які обшукали шлу посідиель, але не знайшли нелегальних „гостей“ і їхнього сліду. Інспектор шведської поліції Свен Ліля заявив кореспондентам, що підозрює осібників не являли своєї зброї і нікому з гостей нічого не сталася.

У зв'язку з тим, що в лютому цього року, невідомий вбивник застрелив в горах Джонсона двох осібників, озброєних автоматами, відкрили в їхню сторону вогонь зі своїх пістолів і почали погоню за ними, яка, однак, не була успішною. Вони (охоронці) зуміли побачити тільки їхні силуети і встановити, що це були відносно молоді люди 20-30 років, зодягнені вскіряні жакеги, південного комплексу.

В АМЕРИЦІ

НА ЗАХІД ПЕРЕЙШОВ резидент советської розвідки на Близькому Сході, високопоставлений советський дипломат в Тунісі Олег Агратянц. Місяць тому О. Агратянц зв'язався з відповідною службою з американської амбасадати і тепер перебуває разом з родиною у З'єднаних Стейтах Америки.

В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ засуджено колишнього агента Федерального Бюро Інвестицій Річарда Міллера за шпionage в користь СССР. Він може бути покараний до смертним ув'язненням.

МІРРІ ГЕЙДОН, який отримав штучне серце, в лютому 1985 року, помер. 59-літній Гейдон жив із штучним серцем 484 дні. Минулого тижня Гейдона мозок і легені почали погіршуватись і перестали зовсім працювати, тому лікарі рішили приняти штучне серце. Із п'ятьох осіб, які отримали штучне серце, залишилися в живих тільки одна особа — Вілліам Шредер, який живе з таким серцем 19 місяців. Три інші особи, які дістали штучні серця, померли.

Відбудеться засідання Ради Української Спадщини

Нью Йорк. — Рада Української Спадщини, тобто її Дирекція, Екзекутивна та представники існуючих Комітетів, відбуде своє чергове засідання в середу, 9-го липня ц.р., о годині 6-й ввечора в приміщенні Головної Канцелярії Українського Народного Союзу, при

30 Монтгомері вул. в Джерзі Сіті, Н. Дж. Дирекція Ради Української Спадщини скликає це засідання, не зважаючи на вакаційний час, тому що мають бути вирішені важливі та пильні справи її діяльності та координації праці в ділянці оборони українського імені.

СОБОРНО ВІДЗНАЧИЛИ 60-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ

Париж, Франція. — Як інформувє тижневик „Українське Слово“ з Парижу, там, заходами Бібліотеки ім. С. Петлюри, організовано в дні 24-25-го травня 1986 року величаві і соборні відзначування 60-річчя смерті Головного Отамана і Голови Української Народної Республіки Симона Петлюри.

Для підготовки цих святкувань створено Діловий Комітет зложений з чолових громадян українського суспільного життя у Франції, під головуванням д-ра Арадія Жуковського.

Напередодні, 23-го травня відбулася пресова конференція для представників чужинської преси, яку підготували інж. В. Малинович і З. Вітошинська-Друар, виславиши біля 150 друкованих запрошень і підготувалиши для кожного присутнього відповідний інформативний матеріал. На конференцію прибули італійські, румунські, болгарські та польські журналісти. Була також заступлена українсько-американська преса, зате французька преса конференцію збойкотувала, помімо розголосу та численних запрошень.

В дні 24-го травня відбулася святкова академія, яка складалася з двох частин: виступу речників українського політичного світу і мистецької. Від українського політичного світу промовляли: президент УНР в екзилі Микола Лівницький, голова ПУН Микола Плач'юк, голова Політичної Ради ОУНз Дарія Ребет,

представник ОУНР Іван Кашуба і представник ЦК УРДП Сергій Маренко.

Виступи речників політичних середовищ мали характер своєрідної декларації про розуміння ними ролі Головного Отамана в змаганнях за цілі, які для українського народу він уособлює та місця і ролі своїх середовищ у цих змаганнях.

Усі виступи будуть опубліковані в спеціальному випуску „Бюлетеня“ Бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі. Названі вище політичні середовища в принципі вичерпують увесь вахляр українського політичного світу, тож заслуговує на відмічання той факт, що у відзначенні 60-ти роковин паризької трагедії, їхні речники засіли за спільний стіл і виступили поруч себе. Відрадість цього факту наголосили у своїх проповідях Блаженніший Владика Митрополит УАПЦ і УПЦ Мстислав у церкві під час торжественної архиєрейської Служби Божої, і Владика Архиєпископ УПЦ Володимир, на панакхиді над могилою Головного Отамана.

Мистецьку частину святої академії виконали: Мирон Митрович — піаніст, Одарка Мазурик — сопрано, Аригід Вірета — скрипаль, хор „Дніпро“ з Олду-палью (Великобританія), під диригентурою Панаса Корольчука і Тоня Шалапай (співачка хору „Дніпро“) деклямація власного твору „У 60-ті роковини смерті Симона Петлюри“. Академія закінчено відспіванням національного гимну.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Postmaster: Send address changes to
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Верховний Суд

Коли 24-го вересня 1789 року покликано до життя Верховний Суд, ніхто з тодішніх батьків З'єднаних Штатів Америки, — а було це ще за першого і президента Джорджа Вашингтона, — не передбачав, що покликана ними до життя найвища правна установа, зі завданням правильно інтерпретувати Конституцію, отож стояти на сторожі її непорушності, з часом так поширив свої компетенції, що буде втручатися в ціле суспільно-політичне життя країни і її окремих громадян.

Усі речі роблять люди, і нещастям Верховного Суду та американського народу стало запознення Верховного Суду лібералами, які почали надавати лівий курс всьому суспільству. Ось кілька найбільш яскравих і загальновідомих фактів. Верховний Суд проголосив молитви у публичних школах — навіть мовчазну хвилину духового скупчення — „протиконституційним актом“.

Він проголосив протиконституційну кару смерті на всій території Америки без уваги на доконаний злочин. В ході боротьби чорних за повну інтеграцію з білими американцями, Верховний Суд потурав насильному переведенню шкільних дітей автобусами задля „збалансування“ расового складу шкільних учнів.

Верховний Суд заборонив аборт і ще цілком недавно, докладно 16-го червня цього року, Верховний Суд потвердив право жінок переводити аборт, відкинувши аргументи Церкви і президента Регена, що аборт — це вбивство ненародженої ще дитини, яка не може боронитись. Верховний Суд врешті так лібералізував цілу систему американського судочинства, що постало жалюгідне явище „оборотових дверей“ для злочинців.

Більшість таких ультраліберальних постанов приймав Верховний Суд вже в нашому сторіччі за головування у ньому Ірла Воррена. Цей час так і перейшов до історії як „ліберальна ера Воррена“.

Верховний Суд складається з дев'яти членів, що їх призначає Президент. Сенат мусить затвердити (або відкинути) кандидата, що його обрав Президент. Але мандат кожного верховного судді досмертний і необмежений роками життя. Таким чином, тільки тоді, коли помре або добровільно з якоїсь причини (важкої недуги, родинних відносин) зречеться верховний суддя, Президент може на його місце призначити іншого, з іншим філософським світоглядом. Такі зміни в наспрямку „направо“ започаткував Річард Ніксон. Він призначив на місце Ірла Воррена поміркованого Воррена Бірґера та ще правішого консерватиста суддю Вілліама Ренквіста. Президент Реген увів до Верховного Суду суддю Сандру Дей О'Коннор, не тільки першу жінку у тій установі, але й юристку з консервативного табору.

У минулий вівторок, 17-го червня 1986 року, зрікся свого становища Воррен Бірґер частково з уваги на вік (78 років), частково з уваги на головування у державній Комісії для відсвяткування 200-річчя американської Конституції. Президент Реген „з жалем“ прийняв до відома зречення і негайно призначив на голову Верховного Суду консерватиста Вілліама Ренквіста, а на місце цього останнього покликав 50-літнього Антоні Скалію, консерватиста-традиціоналіста, з італійського роду католика і батька дев'яти дітей. Деякі пресові коментатори називають цього нового верховного суддю „правішим за самого Регена“. Обох кандидатів має ще затвердити Сенат.

Немає сумніву, що Реген, наслідуючи Річарда Ніксона в „очищуванні“ Верховного Суду з ультраліберальних суддів, прагне залишити по собі таку установу, яка стоятиме на сторожі тієї „духової революції“, про яку свого часу говорив Реген. Тепер зростає надія на можливість повороту в якісь форми молитви до шкіль, на суворіші постанови у ділянці судівництва, і на опрокинення переведеної Верховним Судом повної легалізації та навіть протекціоналізму жіночих абортів.

Очевидно, „Верховний Суд“ не переведитиме ніякої „революції“. За традицією — установа, яка рахується з публічною opiniєю, а понад політично-філософський світогляд ставить справедливість. Американці мають велику пошану для „коммон сенсу“, для здорового глузду. За традицією, члени Найвищого Суду без уваги на світогляд відзначаються хрустальною особистою чесністю. У ході переслухання в Сенаті Вілліама Ренквіста і Антоні Скалію ліберальні демократи можуть виявляти свої невдоволення, але є всі вигляди на те, що обидвох кандидатів президента Регена Сенат затвердить. Це добра подія.

В УССР виходить — очевидно нелегально — „Хроніка Католицької Церкви в Україні“, де в числі сьомому написано, що „В Європі є тільки чотири народи, які здібні, навіть кожен окремо, провадити збройну боротьбу з Москвою за свою самостійність. Географічно вони сусіди — поляки, українці, литовці і словаки (?). На таке повідомлення відгукнулись українці в Польщі. Який є теперішній стан, які є перспективи польсько-українських відносин? Спогади невеликого або й трагічного минулого стоять на перешкоді раціональних відносин обох народів. Але обидва народи об'єднують найголовніше — вони борються за своє краще завтра проти того самого ворога.“

За життя Василь Стус також виявив зрозуміння випадків у Польщі, які важливі для українців. Підземний польський тижневик „Мазовше“ у числі 87-му пише: „Очі Києва скеровані на події в Польщі. Польща дає приклад Україні“. Психологічно українці, можливо, найближчі полякам, польському національному характерові. Відомі речники польського теперішнього національного відродження думають категоріями християнських і народних цінностей. Комітет оборони робітників із 1981 року написав: шовінізм, націоналізм, мегаломанія, ненависть до всього, що не польське, національний егоїзм неможливі погодити з християнською любов'ю до ближнього.“

У Польщі є два патріотизми — советський слуга олігарх мундур улана. Отже — патріотизм офіційний, і є справжній патріотизм — нецензурований. Одночасно правдою є, що визволення Східної і Середньої Європи залежить від визвольних рухів в УССР. Тому взаємовідносини литовців, білорусів та українців дуже важливі для визволення Польщі від советського імперіалізму. Тільки чесна солідарність поневолених Москвою народів дасть позитивні наслідки.

Чесне польсько-українське порозуміння має багато перешкод, от хоч би трактування у Польщі української меншини, або погляди

Михайло Кучер

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ ВІДНОСИНИ І ГОЛОС З УССР

польської еміграції на справу Львова та колишніх східних областей Польщі з українською більшістю населення.

В українській пресі на чужині появились відомості, що 90 відсотків польських підземних організацій признають східні кордони Польщі за постійні і не дискусійні. А польська еміграція з її поглядами на українсько-польську співпрацю не одностайна. Є еміграція, яка залишилась на Заході 1945 року, і є еміграція, — наслідок проголошення воєнного стану в Польщі 1981 року.

Польські інтелектуали влома думають, що почування та емоції еміграції не важливі. Важливими є погляди опозиції у самій Польщі. Всі польські політичні партії на чужині, за винятком елеків польських націоналістів-максималістів, є за співпрацю з українцями, що виявилось на з'їзді „Польської вільної світу“ в Лондоні.

Місячник „Культура“ — це стара польська еміграція, а журнал „Контакт“ — найновіша; вони не визнають ревізії східних кордонів Польщі, себто вважають їх сталими, не дискусійними. А частина української еміграції невідомо чому розповсюджує відомості про реваншизм „Солидарности“ (!?). Властиво, це погляд советської пропаганди. Частина української еміграції чекає на польську ініціативу у справі порозуміння, а поляки питають, як довго можна чекати? Москві важливо, щоб порозуміння не дійшло. Здається, що такого порозуміння не хочуть деякі українці на чужині! Йосиф Тереля за адресував свого листа до Валенси, а не до якогось „Кола львов'ян“ у Лондоні. Виходить, що українці в УССР краще орієнтуються у становищі, як українська еміграція у вільному світі. Українська еміграція має виправдання. Для неї справа лемків, виселених із своєї землі, є щось, чого не можна забути. При тому українська еміграція чому-сь забуває, що поляки не є господарями на своїй землі. Польща — це сателіт Москви. За переслідування українців у Польщі відповідає Москва, а вже в другу чергу Київ. Москва цікавиться українською меншістю в Польщі, доказом чого була розмова керівництва Українського Культурного Товариства восени 1981 року з советським амбасадором у Варшаві. Зміст розмови невідомий.

Деякі католицькі газети у Польщі, як „Тижодник іовшехні“, пишуть прихильно про українців; але тут на перешкоді стоїть московська цензура. Всього не можна написати. Так, наприклад, католицький місячник „Знак“ був сконфіскований, бо в цілості був присвячений українській проблемі. Про українське питання без цензури можуть писати тільки урядові газети. Поляки не заперечують, що існує ворожнеча до українців у Польщі. Так є життя. Однак спазмічним міромом польсько-українських відносин є підземна преса, прихильна українцям, яку читає і з якою погоджується більшість польського суспільства. Антиукраїнські матеріали появляються тільки в офіційній пресі, яка пише те, чого хоче Москва.

Польська опозиція відкидає як незобов'язуючу умову в Ялті. Потемдали і Террані. Яка в такому випадку...

(Закінчення на стор. 4)

Уляна Люболич

Про „Космацький Гантер“ і Тенглюд

Літо „не за горами“. А як літо, то пора думати про Гантера. Для мене, як і для багатьох інших, це наймишліша околиця. А єй такі, що ідуть туди автами цілу добу або й два дні. Що ж це таке, що притягає нас до Гантеру?

У Гантері від літ відбувалися різні імпрези, спершу тільки в мотелі „Ксеня“, або в готелі Шумила. В „Ксені“ були завжди імпрези зв'язані з виставками Ека Козака та його синів, з промовами Кедрина, виступами Грися Зозулі, Ікери, Миколи Понеділка чи Б. Нижанківського-Бабая. Бували там теж забави дивізійників, авторські веюри тощо. Понад 100 пар звичалося у церкві св. Івана Хрестителя і відгулювало весілля переважно в „Ксені“. Цього роду події й надалі відбуваються в „Ксені“, але побудова Гражди створила нові можливості. Уже від ряду літ виставка праць різних мистців прикрашує стіни Гражди. Це створює особливу обстановку і настрій для концертів, які тут відбуваються. І якраз ті концерти навели мене на порівняння Гантеру з Тенглюдом. Мені довелось бути у Тенглюді враз з табором „Стежки Культури“, який відбувався в Іст Четемді. До табору запросили мене пластунки з куреня „Перші Стежки“. Одного дня весь табір поїхав автобусами до Тенглюду. Я вперше віділа такий осередок, який притягував особливо любителів музики, бо відбуваються там знамениті концерти у великій літній залі. Але в околиці Тенглюду багато мистецьких галерій, там же студії, різніорні доповіді, виклади.

Можна сміло сказати, що Гантер стає нашим Тенглюдом. Не задержуючись на не музичних програмах, викладах, фільмах, дитячих садочках, курсах кераміки тощо, хочеться підкреслити декілька аспектів концертів, які ми мали можливість слухати в Гражді у минулих роках, а надіємося почути їх і цього року. Передусім важливим був добір так виконавців, як і творів. Наша молодь інколи сумнівається у якості творів наших композиторів, а міримом для неї є те, що вони незнані у ширшому музичному світі. Але ж дорога до слави не проста і не легка. А інколи навіть сама слава — це ще не доказ високого рівня. Щойно час закріплює славу і відкидає меншевартисне. А до року до пізнання наших композиторів і їхніх творів мусимо протоптати ми самі. І тут якраз це велике значіння і завдання таких концертів, які відбуваються у Гражді. У кожному програмі включено хоч один твір нашого композитора. Варто обсервувати реакцію слухачів — неукраїнців, наприклад, на твори В. Косенка, В. Барвінського чи С. Людкевича. А серед публіки в Гражді, крім гостей українців з околиці, постійних жителів та літників, немало неукраїнців. З їхньої реакції на виконання творів видно, що вони любители, а то й знавці класичної музики. Їхня বেশесередня реакція, оплески, а то й овації напевно не вимушені. А за тим теж появляються рецензії у місцевих газетах. А це вже перший крок до популяризації, нашої поважної музики, це вже просування її у світ.

Мені цікаво було розмовляти з постійною учасницею концертів Нормою Шуман. Це, наскільки мені відомо, сестра аптекаря з Гантеру. Вона, вже, скажіть б, похилого віку, не пропускає ні одного концерту. Сама вчителька співу, заявила мені, що почувалась „амбасадором“ українських концертів, а особливо творів українських композиторів. І таких „амбасадорів“ напевно чимало зобувають концерти в Гантері.

Минулого року була теж особливо приємна співпраця чи співдія центру в Гражді з О. Кобзар, власничкою мотелю „Ксеня“. Програми легкого жанру, в яких окрасою був ансамбль „Сорока“, відбувалися в „Ксені“, при чому др Ігор Соневицький часто брав у цих імпрезах участь. Додік з деяких імпрез був признаний на Культурний Центр в Гражді.

Цього року Ольга Кобзар, якій все ще не вдалось знайти купця на мотель „Ксеня“, знову заповідає відкрити сезону при кінці червня. І напевно знову нав'яжеться дружна співдія „Ксені“ з Граждою, де проф. Ігор Соневицький приготує нам і цим разом ряд концертів на добром рівні, з першорядними виконавцями і програмою, в якій почуємо твори наших композиторів, з яких можемо бути горді і які будуть захоплювати теж неукраїнських музик.

ВІЙСЬКОВЕ КОМАНДУВАННЯ Сальвадору повідомлює, що біля 500 партизанів атакували гарнізон регулярної армії Сальвадору в місті Сан Мігель, обстрілюючи його з мінометів. Партизани, які брали участь в нападі, належать до комуністичного Фронту крайового визволення ім. Фарабундо Марті. Радіостанція заколотників повідомила, що під час атаки на гарнізон було вбито 253 вояки регулярної армії, тоді як втрати партизанів становили всього 12 осіб. За даними військового командування Сальвадору, 57 вояків було вбито і біля 80 поранено.

Юрій Семенко

І В ШАХАХ РУСИФІКАЦІЯ

Укрїнський шахіст Юхим Боголюбов, який двічі змагався за шахову корону світу й помер як емігрант на чужині, високо оцінюючи гру М. Чигорина, в своїй монографії „Избанные партии Чигорина“, виданій у Ленінграді, говорить, що цей російський шахіст не створив ніякої власної школи. Протилежно твердиться для воззелення Росії.

А ось у книзі „Шаховий калейдоскоп“ (Київ, 1983, стор. 67) тодішній чемпіон світу А. Карпов говорить про одну шахову задачу — жарт, розглядаючи її як ілюстрацію до шахової партії між Ленським і Ольгою у поемі Пушкіна „Святий Онгін“, подає те місце в перекладі Максима Рильського:

„Сховавшись од людського шуму, вони за шахматним столом сидять з нахмуреним чолом.“

Зависну у глибоку думу, І Ленський пішно ладьо бере з недоладу свого“.

Який український шаховий вивчач російської мови, може без словника зрозуміти ці російські слова, силою посаджувати в нашу мову: „шахматний“ — шаховий, шахівниця, „пішна“ — пішак, „ладья“ — тура або вежа?

Цей процес русифікації, роблення з українців малоросів, тривав постійно. Українці у вільному світі мусять захищати нашу мову, наших земляків в Україні, протестувати проти цього насильства.

Цього року померла також на чужині, в Ленінграді, друга після чехки Віри Менчик чемпіонка світу, українка Людмила Руденко. В советській пресі про неї говорили як чемпіонку з міста Любич, з України, і ніколи як про українську шахістку. Це також дискримінація українців. Ми мусимо виступати проти цього. Цій меті мусять служити також тірири українських шахістів на землі Вашингтона.

Ярослав Петрович

УКРАЇНСЬКА „САМОУПРАВНА ГРОМАДА“ В ТОРОНТО

Але справжньо і таки вимовку увагу слід відвести у Торонто, або, уточнюючи, окремому українському Поселенню ім. св. Дмитрія, яке положе на його тут передмісті, — у повіті Етобікоку.

Уже пришло чимало років з того часу, коли я приїхав до Торонто і довідався від моїх товаришів, що живуть на постійно в Канаді, а зокрема від ірини Малицької, відомої у Канаді громадської діячки і довголітньої голови ЛУКЖ, про запланування окремого українського нового поселення ім. св. Дмитрія. Із її оповідань воно виглядало може не так на сміливий план, як скоріше на задум, що межував із неймовірністю. Причин для цього було надмір.

Усєв цей розмашистий проєкт зродився із задуму сучасного вже загальновідомого і шенного католицького суспільного діяча о. мітрата Івана Татарина. А було воно дослівно так, як тутешні старші жителі розповідають, неначебто із релігійного притчюю: Шо на початку було тільки слово ... І згодом це слово стало ділом. Якраз у 1983 році церква ім. св. Дмитрія обходила свій 25-літній ювілей, а з того приводу появилася люксово видана, великого настільного формату ілюстрована книга із поверх 200 різних знімками.

Усє ж це не т.зв. установи на папері, а всі вони живі і пульсуючі.

Цю книгу можна було б найкраще назвати „хронологією постанов української нової, самоуправної громади“. Із її перегляду виявляються і підтверджуються факти про українську працьовитість, завзяття перемагати всі перешкоди, що тут вони показались у побудові цього імпульсного комплексу ім. св. Дмитрія — „новими завойовниками“. Вони стали до змагань, даючи суспільності, а посередній країні, свій новий продукт таланту і творчості. Цим вони викликали подив і належне признання від усіх доволішніх сусідів чужих національностей.

Українські мешканці зі ЗСА, які відвідують Торонто, а зокрема ці, які побували у Святодмитрівському Поселенні, оглянувши і основніше познайомились із його всесторонньою діяльністю, називають його жартома „Український Рокфеллер Центр“ у Торонто... А є суцільно порівняння і дєка доля правди. Найбільша схожість, що усєв комплекс, коли його оцінювати як „самобутню одиницю“ — становить собою начебто мало що не „самоуправну громаду“.

На цей комплекс складаються: Українська католицька церква ім. св. Дмитрія, Українська Католицька Школа ім. св. Дмитрія і велетенський дим-хмаросяг Будівельної Корпорації ім. св. Дмитрія для старших віком. Перше, що звертає нашу увагу, це дуже цікава своєю архітектурою і модерною побудовою церква ім. св. Дмитрія. Це велетенських розмірів зала для виконання усіх послуг поселення, а над нею церква. Вам слід зайти до її середини, щоб могли насолодитись великими витражними вікнами, виконаними мисткинєю Ярословою Сурмач-Мілле, не згадуючи і про решту інших надзвичайно підібраних мистецьких релігійних розписів, утриманих у незвичайно зваблївій, але і гармонійній рівновазі кольорів. Церква має ще одну „прикрасу“ непересічної музичної вартості, хор.

Парохія св. Дмитрія — це одна із найактивніших і найшвидше зростаючих наших релігійних надбань. Вона нараховує понад 900 родин, а з її проявів, абуотуючиючі, із безперебійних нових вічань і постійних хрищень новонароджених немовлят усі радіють, що стан посідання і розросту української громади у цьому районі постійно зростає. Велика заслуга тут теж у насправді вдалому підібранні душапастирського складу, починаючи від „талановитого інноватора“ о. мітрата І. Татарина, доброго проповідника о. Тараса Лозинського, о. В. Дзьормана та інших сослужних священиків.

„Український Рокфеллер Центр“ у Торонто... А є суцільно порівняння і дєка доля правди. Найбільша схожість, що усєв комплекс, коли його оцінювати як „самобутню одиницю“ — становить собою начебто мало що не „самоуправну громаду“.

На цей комплекс складаються: Українська католицька церква ім. св. Дмитрія, Українська Католицька Школа ім. св. Дмитрія і велетенський дим-хмаросяг Будівельної Корпорації ім. св. Дмитрія для старших віком. Перше, що звертає нашу увагу, це дуже цікава своєю архітектурою і модерною побудовою церква ім. св. Дмитрія. Це велетенських розмірів зала для виконання усіх послуг поселення, а над нею церква. Вам слід зайти до її середини, щоб могли насолодитись великими витражними вікнами, виконаними мисткинєю Ярословою Сурмач-Мілле, не згадуючи і про решту інших надзвичайно підібраних мистецьких релігійних розписів, утриманих у незвичайно зваблївій, але і гармонійній рівновазі кольорів. Церква має ще одну „прикрасу“ непересічної музичної вартості, хор.

Парохія св. Дмитрія — це одна із найактивніших і найшвидше зростаючих наших релігійних надбань. Вона нараховує понад 900 родин, а з її проявів, абуотуючиючі, із безперебійних нових вічань і постійних хрищень новонароджених немовлят усі радіють, що стан посідання і розросту української громади у цьому районі постійно зростає. Велика заслуга тут теж у насправді вдалому підібранні душапастирського складу, починаючи від „талановитого інноватора“ о. мітрата І. Татарина, доброго проповідника о. Тараса Лозинського, о. В. Дзьормана та інших сослужних священиків.

„Знання дає нам засоби, щоб ми поконувати невідоме“... Цей афоризм пригадується нам завжди, коли ми переходимо поблизу школи св. Дмитрія у Етобікоку. Мова тут про українську католицьку цілоденну восьмикласову школу ім. св. Дмитрія, що існує вже декілька років. У ній навчається коло 400 учнів різного віку. Школу очолює від самого початку Сестра Рахїля Татарин з обсядою понад 20 фахових учителів. Найкращою оцінкою школи, її рівня і вартості навчання може послужити факт, що до неї вчають діти посадника Етобікоку Дєніса Флінна...

УРЯДОВЦІ ТЕЛЕФОНІЧНОЇ лінії АТ і Т стверджують, що переговори між ними і працівниками, які страйкують не поступають вперед, та що дуже важко діяти до якогосьбудь тентативного рішення. Працівники АТ і Т уже страйкують чотири тижні. Вони домагаються вищої платні і кращого забезпечення у пенсійному віці.

ІДУТЬ РОЗШУКИ, за злочинцями, які могли затруїти ціанідом пілолі Екседри, що є причиною смерті двох осіб у стейті Вашингтон. Федеральні і місцеві уряди заявляють, що поки що нікого не підозрюють і немає причини такого убивства.

У списку Членів Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“

почесне місце займають імена чотирьох письменників-сеньйорів, а саме:

- Галія Мазуренко
Анатоль Галан-Калиновський
Іван Кмета-Ічнянський і
Микола Ковшун

В цьому році всім їм сповняється вісімдесят п'ять років життя. З цієї нагоди Президія ОУП „СЛОВО“ щиро-сердечно вітає

- Галю Мазуренко,
Анатолія Галана-Калиновського,
Івана Кмету-Ічнянського і
Миколу Ковшуну

з їхнім славним Ювілеєм і бажає їм довгого і щасливого віку, дальших творчих успіхів і повного вдовolenня в їхній відданій праці для української літератури.

За Президію ОУП „СЛОВО“:
ОСТАП ТАРНАВСЬКИЙ Голова
УЛЯНА ЛЮБОВИЧ Фін. секретар

Американці в Обороні Людських Прав в Україні
43 Midland Place, Newark, N.J. 07106. Tel.: (201) 373-9729
Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ)
улаштує

ГРОМАДСЬКІ ВІЧА

темою яких є справа

Івана Дем'янюка в Ізраїлі

Прийдіть на віче, яке відбудеться у вашій околиці
Прийдіть і довідайтеся про найновіші події в справі Івана Дем'янюка
Прийдіть і привітайте дітей Івана Дем'янюка
Прийдіть і заповніть їх, що вони не самі, що ми всі з ними
Прийдіть і заохочуйте їх у ваші молитви і вашу моральну підтримку
Прийдіть і пожертуйте гроші на оборону їхнього батька Івана. Якщо не маєте змоги особисто прийти, тоді пішіть пожертву.

Промовці на вічах:

- ЛІДІЯ ДЕМ'ЯНЮК — дочка Івана Дем'янюка
ІВАН ДЕМ'ЯНЮК, мол. — син Івана Дем'янюка
ЕДВАРД НИЖНИК — зять Івана Дем'янюка
Д-р ІГОР КОШМАН — Віце-Президент організації АОЛПУ
Д-р МИРОН КУРОПАСЬ — Віце-Президент АОЛПУ
Віце-Президент Українського Народного Союзу
МАРК О'КАННОР — адвокат Івана Дем'янюка
Д-р БОГДАН ВИТВИЦЬКИЙ — науковець і адвокат (Нью-Йорк, Н. Я.)
АНДРІЙ ФІЛИПОВИЧ — адвокат (Філадельфія, Па.)
ТЕОДОР РОМАНКІВ — адвокат АОЛПУ (Юніон, Н. Дж.)
Вишезагадані особи не будуть виступати на кожнім вічу, а радше по змозі.

Дати і місцевості:

- СИРАКУЗИ — П'ятниця, 27-го червня, 1986 р.
7:30 веч. Український Народний Дім,
1317 Вест Фаетте Стріт, Сиракузи, Н. Я.
РОЧЕСТЕР — Субота, 28-го червня, 1986 р. 7:00
веч. Заля УПЦеркви Святої Покрови, Ст. Пол
Булевард, Рочестер, Н. Я.

Український Інститут Америки
дякує українській громаді
за підтримку у півтації мистецьких творів,
що відбулася у неділю, 8-го червня, 1986 р.

УІА бажає всім ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ!
2 Схід 79 вул., Нью-Йорк, Н.Я. 10021
(212) 288-8660

Світова Федерація Українських Лікарських Товариств
Українським Лікарським Товариством Північної Америки
запрошують всіх на відзначення
10-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ
Українського Лікарського Товариства
в Австралії
яке відбудеться в днях 24, 25 і 26 жовтня 1986 року
Прогулянка по Австралії, Новій Зеландії і Фіджі запланована.
По інформації прошу зголоситися до
MARTA FEDORIV c/o WESTGATE TRAVEL
2640 Schoenersville Rd., Bethlehem, Pa. 18017
(215) 437-6982 (home), (800) 251-3809, (800) 441-3492 (in Pa.)

ЧОРНОБИЛЬ І ФОНД „ПОМІЧ УКРАЇНИ“

Недавна трагедія в Україні, спричинена вибухом атомового реактора в Чорнобилі, до глибини потрясла українською спільнотою у цілому світі і створила ряд проблем. Одною з них є справа допомоги жертвам цієї трагедії в Україні і сусідніх країнах: Україні в цілому світі, в тому і наша громада в Канаді, відчуваючи моральний обов'язок допомогти своїм братам і сестрам. В різних місцях спонтанно почалися зборки фондів. Застановлялася над тим також Екзекутива КУК і офіційно проголосила в пресі і перед урядом Канади свою готовність організувати допомогу під умовою, що цю допомогу владяться, при допомозі і за посередництвом канадського уряду, доручити безпосередньо потребуючим землякам нашим в Україні.

Тепер, однак, стверджуємо, що в теперішній ситуації такої допомоги в Україну неможливо післати. Тому Екзекутива КУК вирішила не проголошувати зборки на раніше запланований „Чорнобильський Допомоговий Фонд“. Екзекутива КУК натомість пропонує українській громаді в Канаді окремі і неkoordinовані зборки на цю ціль припинити, а висліді проведених вже збірок і дальші добровільні пожертви переслати Суспільній Службі Українців Канади на вже існуючий Фонд „Поміч Україні“. Завданням Фонду „Поміч Україні“ є допомагати потребуючим українцям в Україні і в різних країнах диспори поза Канадою. Останніми роками особливу увагу звернено на потреби українців в Польщі, в Бразилії і на допомогу втікачам з Польщі. Коли б донеслося до нас, що українці в країнах, суміжних з Україною, потерпіли від радіації з чорнобильського реактора, то і вони могли б скористатися з допомоги Суспільної Служби, а в міру існуючих можливостей.

Екзекутива КУК буде продовжувати свої заходи через канадський уряд в справі висилки допомоги жертвам радіації в Україні. Якщо виторяться для цього в майбутньому корисні умовини, Суспільна Служба Українців Канади вишле допомогу із зібраних тепер фондів, а до того часу пожертви, зібрані на цю ціль, будуть збережені в резерві Фонду „Поміч Україні“, а коли таких корисних умовин довгий час не буде, ці гроші будуть використані на інші допомоги, що є в програмі Фонду „Поміч Україні“.

Екзекутива КУК дає признання Суспільній Службі за створення цього Фонду, який успішно діє вже від ряду літ, і закликає українське громадянство своєю жертвенністю підтримати цей важливий почин. Пожертви, за посвідкою для доходуного податку, просимо висилати до Централі Суспільної Служби Українців Канади на адресу: Fund „Pomich Ukrainia“ (Aid to Ukraine), Ukrainian Canadian Social Services, Inc. of Canada, Headoffice, P.O. Box 168, Station „M“, Toronto, Ont., M6S 4T3, або до Філії Суспільної Служби у вашій околиці.

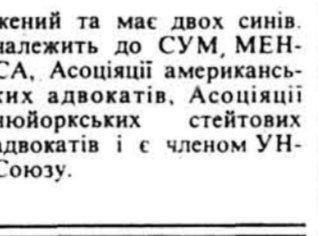
Вищесказане логічно випливає з аналізу теперішньої ситуації: якщо не можемо допомогти жертвам чорнобильської трагедії, постараймося інтенсивніше допомогти нашим потребуючим землякам там, де для того існують можливості. Потреби всіди дуже великі. В час всеотроного наступу на українську націю, „во время люте“, яке ми тепер переживаємо, нам треба солідарно стати на поміч і в обороні слабших і потребуючих братів наших. Це наш святий національний обов'язок. Тому включайтеся: Підтримуйте Фонд „Поміч Україні“! Включайтеся в працю Суспільної Служби Українців Канади!

Комітет Українців Канади

Молодий правник

Недавно професіоналісти в Сиракузах збагатились ще одною молододою силою. Михайло Любомир Ганущак, здобувши бакалаврат з політичних наук в Сиракузькому університеті в 1980 році, вступив до правничої школи Нью-Йоркського стейтвого університету. Покінчивши в 1984 році студії з дипломом доктора прав, він почав працювати у фірмі Ріналді і Ріналді, де досі працює. Там головною займається судовою практикою, розрахована, іміграцією й кримінальною діяльністю. Крім цього є професором при Онондага Коменті коледжі, де вчить комерційне право. Михайло Любомир Ганущак народився 17-го вересня 1956 року в родині Дмитра і Єви Ганущак в Баффало, Н. Я. Там закінчив українську парафіальну школу св. Николая і середню технічну школу Гачинсон.

Тепер М. Ганущак одружений та має двох синів, належить до СУМ, МЕНСА, Асоціації американських адвокатів, Асоціації нью-йоркських стейтвих адвокатів і є членом УН-Союзу.

М. Л. Ганущак

Відбувся День Юнацтва СУМ у Філадельфії

В неділю, 1-го червня ц. р. на просторій спортивній площі „Трибуна“ відбувся традиційний День Юнацтва, що його кожного року влаштовує в першу неділю червня місцевий осередок ім. УПА Спілки Української Молоді. При численній участі батьків та гостей, які використали теплу погоду, щоб прийти на це свято, юнацтво СУМ в односторонь почало день Богослуженням, яке відправив сумісць о. Павло Лунів, парох української католицької церкви в недалекому Воррінгтоні: У своїй проповіді о. Лунів підкреслював важливість дотримання сумісць доктрини: „Бог і Україна“. Під час Служби Божої зібрано 107 доларів, які передано на українські католицькі семінарії в Америці.

Відтак юнацтво перейшло організувати до прапорових машт, де відбулася офіційна частина, яка включала піднесення американського та українського прапорів, відпіванням сумісцького гімну та звітування. Комендантом був булавний юнацтва Роман „Метанчук“, а обов'язки бунчужного виконував Богдан Бачара. В офіційній частині також відзначено тих юнаків та юначок, які здали приписані сумісцькі іспити, та відбулось формальне передення з молодшого до старшого юнацтва до дружинників.

Головний виховник осередку Юрій Наконечний відзначив двох членів молодшого юнацтва, Таню Іваськів та Степана Солтиса, які взяли участь у весняному Злеті на Оселі СУМ в Елленвиллі, Н. Я. і які здобули багато медалів за свої успіхи в конкурсах знання (про Тараса Шевченка та Івана Франка) і слова декламациях та в легкій атлетичі. Він звернувся з закликом до батьків, щоб вони заохочували своїх дітей брати участь в Злеті, як також щоб послали дітей на сумісцькі літні табори, — виховно-відпочинкові, спортивні та вишкільні, — які є дуже корисні.

На закінчення офіційної частини піднесено до ступеня виховника трьох молодих жінок, які вже довгі роки провадять корисну працю з юнацтвом — Софію Питьловану, Марію Іваськів і Любу Федорійчук. Після обідньої перерви відбулася спортова частина для всього юнацтва, яке взяло численну участь в різних змаганнях. Під вечір відбулася мистецька частина, якою провадив Мирослав Солтис. Учасники Злету виступали з декламаціями, а відтак старша і молодша група Танцювальної Школи при Осередку (інструктором є Галія Козак-Левницька) дуже гарно виконали серію народних танців, за які здобули щедрі оплески від численної публіки.

На кінець, відбулося офіційне закриття Дня Юнацтва, на якому відмічено першуну спортивних змагань. Молитвою „Боже Великий“ закінчено цю надзвичайно успішну імпрезу. Впродовж цілого дня всі присутні користалися з смачних страв та напиктів, якими займався Материнський Кружок при Осередку під проводом Люби Федорійчук.

Н. Н.

Три дні на Союзівці

Коли приїжджається на Союзівку тільки відпочити, для розваги, то не зауважується всіх подробиць і деталей щоденного життя цієї оселі. День на Союзівці починається дуже рано. Іде підготовка до відкриття сезону, і тому приготують кімнати, вивозять старі матраси і вкладають нові, нові й килими та завіси, перевіряють крани й ланнички. Повною парною виникнутий новий „снєк бар“ з модерними устаткуваннями, ледівками, печами і т. п.

В той же час йшла жвава підготовка до великого весілля, яке відбувалося за давнім звичаєм аж три дні. Готували залю, бару, ідальню, кімнати. А вміжчасі вантажники довозили харчі, квіти, соди, овочі тощо. Приїхали регулярні гості. В неділю приїхали кілька автобусів на посвячення дому для сеньйорів. Така величава і небуденна подія. Союзівка кипить. Володар і директор Союзівки Володимир Квас переверяє останні деталі. Молодий енергійний кандидат на управління Союзівки Володимир Гайдар з'являється в усіх кутках Оселі. Він у кухні з поваром; возить матраси, готує залю з працівниками, має бесіду з молодими кельнерами, хвалить їх і за працю, і за те, що так гарно виглядають. Знаходить хвилинку, щоб зупинитися і привітати гостей і за це має від них велике признання.

Софія Шпак, яка „дирігує“ кельнерами і кельнерками, звивалася швидко й вправно. А треба бігати від головного будинку до „Веселки“, бо там весілля, а там обід. Довголітня працівниця і права дуже корисна рука В. Кваса Аня Слободян вчить нову працівницю Ульяну Салевич, і вони обоє працюють довгі, довгі години для вигоди гостей. Але, звичайно, ми, українці, дуже нетерпеливі. Коли до ідальні ввійшли двісті осіб, усі хотіли бути першими.

Треба відмітити, що всі працівники Союзівки працюють, як у нас казали, „не за страх, а за совість“. Допомагають один одному в усьому, не чекаючи, щоб хтось зробив за них. Багато гостей були задоволені новим молодим духом і молодими силами, що з таким завзяттям працюють для свого середовища. Не буду зупинятися на посвяті Будинку для сеньйорів і величавому концерті, це зроблять люди, яким це доручено. Хочу лише підкреслити приємне явище цього дня. В неділю Союзівка святкувала також День Батька. Головний предсідник УН-Союзу д-р Іван Фліс привітав всіх батьків, підкреслив, що наші українські батьки — найкращі, бо люблять вони за дітей, жінок і шлу родину. Гордо звучали слова д-ра І. Фліса, коли він сказав, що буде говорити українською мовою, бо ворог нищить нашу мову, наші культурні надбання, а ми, які живемо в цій великій країні, мусимо плекати, зберігати і вживати українську мову, щоб весь світ знав про Україну. З гордістю мусимо повторити наш клич: „Немає то як на Союзівці!“

Людмила Гайдар

Панахида по св. п. С. Петлюрі

У неділю, 1-го червня ц. р., в українській православній церкві Св. Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж., була відправлена урочиста панахида по св. пам'яті Голови Директорії і Головному Отаманові Війск Української Народної Республіки Симонові Петлюрі, в 60-ту річницю його трагічної смерті.

Перед панахидою настоятель церкви Св. Вознесіння о. Іван Наконечний сказав слово про того, хто в години тяжких страждань українського народу вів своє військо і нарід до боротьби з московським наїзником за остаточне здобуття своєї вільної і незалежної та самостійної української держави.

К. Степовий.

ПОДЯКА
В перші невимовно болочні дні відходу у Вічність
9-го травня 1986 року
нашого Найдорожчого
ТАТА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСА
бл. п.
ПЕТРА СКЛЯРА
складаємо найсердечнішу подяку Високопреосвященному Владиці Антонію за духову підтримку, який прощає нашого Найдорожчого Тата, Дідуса і Прадідуса на місце Вічного Спочинку.
Найсердечніша подяка настоятелю катедрі УАПЦеркви св. Володимира в Нью-Йорку, митрофорному протоієреєві о. Володимирові Базилевському за відправу Панахиди в похоронному заведенні, за Службу Божу і Панахиду церкві св. Андрія в Бандв Бруку, за відправлення Покійного на місце Вічного Спочинку та за духову підтримку всієї нашої родини, яка облеглила наш великий біль.
Як також сердечно дякуємо диригентові хору катедрі св. Володимира п. Михайлові Лєвові.
Сердечно дякуємо Панам Організації Об'єднання Жінок ОЧСУ в Йонкерсі і всім Приятелям, які взяли участь у Панахиді і похоронних відправах. Як також щиро дякуємо Приятелям, які поклали квіти на могилу Покійного.
Щире спасибі всім Приятелям, які зложили свої пожертви на Службу Божу і Панахиду, на Духовну Семінарію в Бандв Бруку і на Фундацію Українського Вільного Університету. Як також щиро дякуємо Приятелям, які склали пожертви на будівельний фонд церкви св. Михайла в Йонкерсі і на Український Музей в Нью-Йорку.
Сердечно дякуємо Приятелям за висловні співчуття усні, листовні і телефонічні. Сердечно дякуємо п. Іоан. Андрєєвському за теплі слова, сердечні спомини про Покійного під час тринци.
Щиро дякуємо Сестричцв Св.-Андрієвської Церкви за добре вшлугування тринци.
Як також дякуємо похоронному заведенню Дучинської-Черво за вірне переведення похорону.
Нехай Милостивий Господь нагородить Вас всіх своїми щедримми ласками.
У великому смутку:
ДОНЬКА — КЛАВДІЯ з мужем ІВАНОМ РОШКО, Астралія
ДОНЬКА — НАДІЯ з мужем ПАВЛОМ МИКИТИН
ВНУКИ — ІРЕНА з мужем НОРАЄМ ТЕЛ'ЯН і ІГОР
ПРАВНУКИ — ХРИСТИНКА і АЛЕКСАНДРА
Замість квітів на могилу
бл. п. ПЕТРА СКЛЯРА
зложили свої пожертви на Панахиди родині:
по 10.00 дол. — А. І. Куцина, Р. М. Глушко, О. К. Спійка, Г. К. Пилипів, М. Н. Іванів, Р. Зінгоні.
Пожертви на Духовну Семінарію в Бандв Бруку, Н. Дж.:
Організація Об'єднання Жінок ОЧСУ в Йонкерсі \$20.00
д-р Кмета з родиною 50.00
І. З. Бундзак 20.00
В. М. Кульчицький 20.00
О. Кешш 25.00
В. М. Вовчук 20.00
С. С. Гаврилюк 20.00
П. Н. Микитин 25.00
Пожертви на Фундацію Українського Вільного Університету:
М. Р. Лучків \$20.00
В. М. Вовчук 20.00
В. С. Кузик 20.00
В. А. Сервант 20.00
М. М. Ковбасир 20.00
М. Г. Домківа 15.00
С. Гудзоватий 10.00
М. А. Кучера 10.00
П. Н. Микитин 25.00
Родина Боблі зложили пожертву на будівельний фонд церкви св. Михайла в Йонкерсі \$10.00
М. Івасютин зложила пожертву на Український Музей в Нью-Йорку \$25.00
П. Н. Микитин зложили пожертву:
на катедрі св. Володимира в Нью-Йорку \$100.00
і на церкву св. Андрія в Бандв Бруку, Н. Дж. 100.00

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 6-го червня 1986 р. в дорозі в Україну
на удар серця упокоївся в Бозі
бл. п.
ПАВЛО КАРПІВ
уродженні 25-го квітня, 1917 р. в Золочеві, Україна.
ПАРАСТАС відбувся в понеділок 23-го червня, 1986 р. в похоронному заведенні Mc Loughlin в Джерзі Сіті, Н. Дж.
ПОХОРОН у вісторок, 24-го червня, 1986 р. з української католицької церкви св. Петра і Павла на українській православній центар св. Андрія в Бандв Бруку, Н. Дж.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ПРИЯТЕЛІ!

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 20-го червня, 1986 р., у Філадельфії, Па.
упокоївся в Бозі
бл. п.
РОМАН ВОЛЯНИК
ПАНАХИДА була відправлена в суботу 21-го червня, 1986 р. в похоронному заведенні Насевича.
ПОХОРОН з української католицької церкви св. Архистратига Михайла на центар св. Марії у Церкві Чейс.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Дружина — СТЕФАНІЯ
Син — ІГОР
Дочка — НАДІЯ ЧЕМЕРИНСЬКА з мужем РОМАНОМ
Внуки — ХРИСТИНА, ОЛЕКСАНДЕР, РАІСА і МАРУСА
Брат — СТЕПАН з родиною
Сестри —
СОФІЯ з родиною
МАРІЯ з родиною
МИХАЙЛИНА з родиною

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin.
TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin
(Handle and postage charges included) — \$16.00.
New Jersey residents
add 6% sales tax.
СВОБОДА BOOK STORE
39 Montgomery Street
New York, N.Y. 10012

ЗАХІДНОНІМЕЦЬКИЙ щоденник „Шпігель“ повідомля, що в минулому році два громадяни Західної Німеччини брати Вільфрід і Крістіан Моотци були завербовані лівійською секретною службою для вбивства небажаних для Каддафі лівійців, які проживають на території Західної Німеччини. Брати відбули в Триполі вишкіл, але повернувшись додому, зголосилися на поліцію і про все розповіли. Завербував їх працівник амбасаді Лівії в Бонні Мустафа Санді при посередництві колишніх офіцерів СС. Щоденник повідомляє також, що амбасадор Лівії в Західній Німеччині знав про факти вербовання.

Сеньйори з Філадельфії відвідали Смітсонський музей у Вашингтоні

Був день 30-го квітня 1986 року. В автобусі не було веселої настрою, радше панувало пригноблення. Жалюва трагедія в Україні лягла смутком на наші душі. Молитвою і хвилиною мовчанки ми вшанували наших братів і сестер, які загинули або захворіли від нуклеарного вибуху.

Про Смітсонський інститут ми чули багато, але лише чотири сподівалися, що відвідання одного із смітсонських музеїв стане для нас реальною дійсністю. Поїздку зорганізувала Ірена Ільницька, заступниця голови нашого товариства. Під час їзди в автобусі вона дала нам деякі інформації і пояснення.

Смітсонський інститут — це американський інститут наукової та художньої культури з осідком у Вашингтоні, заснований Конгресом у 1846 році і спонзорований американським Урядом. Його фундатором був англієць Джеймс Смітсон (1765-1829), який був знавцем і колектором корабельних інструментів. Як Джеймс Левіс або Джеймс Мейсі. По професії хемік і мінеролог, він залишив 100,000 британських фунтів, або 500,000 американських доларів для цієї фундації. Інститутом управляє рада директорів, що складається з заступника президента, голови департаменту юстиції, трьох сенаторів, трьох конгресменів і шістьох приватних громадян, яких призначає Конгрес. І хоч інститут займається численними дослідженнями, популярний він відомий як найбільша колекція американських музеїв. Сім музеїв містяться в т.зв. Нешенел Голл, між пам'ятником Вашингтона і Капітолем. В цьому році має закінчитися будова нового американського центру та центрів культури Близького Сходу і Азії. П'ять інших музеїв і зоологічний парк розташовані в інших місцях Вашингтону. До Смітсонського інституту належить також Центр сценічного мистецтва та Вудро Виллон Красивої Центр для науковців.

Крім музеїв й галерій, Смітсонський інститут влаштовує фестивалі музики, народного мистецтва, фольклору та народного ремесла.

„Ми сьогодні оглянемо лише одну частину з цього багатства культури Смітсонського інституту, а саме: Крайовий летунський музей. Будемо старатися відвідати кожний музей і центр цього інституту в майбутньому — закінчила І. Ільницька.

Ми наблизилися до Вашингтону. В нашій уяві кружляли прості літаки й ракети, що ми їх незабаром мали побачити. При вступі до величюв музейного будинку поліція перевірила нашу торбинку. Нам призначили дуже добру провідницю Дюб Дайк, яка нам все показувала і пояснювала.

Смітсонський крайовий музей летунства був відкритий 1-го липня 1976 року, його досі відвідали 97 мільйонів осіб. Він є найбільш популярний музей світу. Ще ніколи досі ніхто не змонтував такої великої колекції літаючих машин і простірних ракет в одному місці. Вони були розставлені в різних місцях на землі або висіли на стелех літаків. Численні моделі, мотори, пропелери, літаки, ракети, інструменти, повітряні кораблі які ми оглядали були автентичні, живі в польстах у минулому.

Ми оглядали численні моделі літаків та міжпростірних кораблів, починаючи від першого літака, збудованого з дерева 17-го грудня 1903 року і кінчаючи злученими в одній великій космічній оболоні совєтський „Союз“ і американський „Аполло“. Кожний космічний корабель, який летить 25,000 миль на годину і витворює температуру 5,000 ступенів Ф. має охолодження, покритий спеціальною пластикою, а спід його має ізоляцію зі золота для того, щоб не спалився. Його можна наново вживати.

Америка має одну лабораторію станцію в просторі „Скайлеб“, всі інші є тут в музеї. У 1973 році вислано людей до станції, які перебули там три місяці. Вони там не мали таяжнина, тому „літали“. Могли спати, але в русі. Мали першу в історії ланчку в просторі, для якої вода була взята із землі, але була проблемна з думом, бо вода не спливалла вдолину. Мали ножі, виделки, ложки й добрі харчі. Воду віз кожний астронавт на плечах і вона вистачала йому на один тиждень, після чого приходила підмога з землі або виміна астронавтів. „Скайлеб“ має телескоп.

Ми докладно оглянули „Скайлеб“ не лише ззовні, але й всередині. Бачили спальною астронавтів, ланчку, кухню, посуду, технічне приладдя, їх уніформи й медалі. Очевидно такий „апартамент“ не мож на назвати вигідним і комфортним.

В музеї висвітлюється щоденно летунські показові фільми; на жал, ми не могли вже дістати квитків, на такий фільм.

Звіши обід в музейному ресторані, ми під сильним враженням всього що бачили залишили музей. Зблизалася година від'їзду до Філадельфії, але наш постійний водій автобуса Джим, який сам є сеньйором і нашим приятелем, запропонував нам поїздку до Вашингтону, щоб оглянути слави численні історичного значення будинки і пам'ятники. Джим, добре поінформований, подав нам назви і пояснення.

Ми відішли в Вашингтоні і думали про великі злочини людини в надземних просторах і про величаві твори людських рук на землі, для яких людина віддає свій розум, волю і чин.

Ірина Райнер

Соборно...

(Закінчення зі стор. 1)

могилою на цвинтарі Мон тпарнас відправлена о год 3-ій, 25-го травня, Ієрархами й духовенством обох українських Церков. На цвинтарі сформувалася похід до могили за порядком: прапороносці, керівні постаті політичних середовищ, представники президії СК-ВУ, представники європейських надбудов крайових громадських централей, представники крайових громадських централей, голови крайових громадських організацій і установ, молодечі організації і громадянство.

З трьох боків могили устали численні прапори політичних, комбатантських, молодечих, суспільно-громадських і жіночих організацій. Могили вкрито багатьма вінками. Перший вінок зложив президент УНР в екзилі М. Лівницький, другий — голова ПУН М. Плав'юк, за ними слідували численні інші від політичних, молодечих, громадських організацій. Після Панахиди Блаженній Митрополит Метислав висловив подяку за гідне відзначення пам'яті Головного Отамана, а глибокозмістовну проповідь виголосив Архископ УАПЦ Володимир.

Панахиду закінчено національним гимном.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

Д-р Попович здобув чемпіонат ювілейного шахового турніру УСЦАК

Філадельфія. — Тут у дні 24-26 травня ц. р. УСЦАК „Трибу“ організував шаховий турнір за індивідуальну першість цього ювілейного, 20-го з ряду, турніру УСЦАК. Цьогорічний турнір був не тільки найсильнішим з усіх дотеперішніх, але й мав історичне значення для українських шахів у діаспорі, бо в перше в ньому змагалися українські шахісти як з Північної Америки, так і з Європи.

Західної Німеччини взяв участь відомий шахіст, журналіст і політичний діяч, автор книжки „Шахи в Україні“ Юрій Семенко. З Женеви прибув д-р Василь Бачинський, колишній чемпіон Швайцарії, учасник багатьох міжнародних змагань і найсильніший український шахіст Західної Європи.

Особливої поваги ювілейному турніру надала участь сеньйора українських шахістів проф. Степана Попелья, колишнього першача в рідному краю і в Північній Америці, що, не зважаючи на свій поважний вік і наслідки нещасливого випадку, прибув з далекої Дакоти. С. Попель, що був учасником першого шахового турніру УСЦАК в Чикаго в 1966 році, тепер, через 20 років, показав бойовий дух і спортову форму, що їм позавидував би не один молодий майстер.

Високу класу змагань устійнили три майстри, що мають найвищий американський „рейтинг“ між українськими шахістами Північної Америки, а саме: Борис Бачинський — майстер ФІДЕ і п'ятикратний першач УСЦАК, Степан Стойко — американський майстер і двократний першач УСЦАК та д-р Орест Попович — майстер ФІДЕ і чотирикратний першач ЮСЦАК. Канаду репрезентували три ланкові шахів з Торонто — Богдан Миндюк, Богдан Назарко і Богдан Чолій.

Турнір відкрив коротким привітом колишній голова УСЦАК „Трибу“ Роман Савчак, а потім ланковий шахіст Сидір Новаківський представив збори, на яких одноструно перевибрано теперішню управу ланки. Технічною частиною турніру займався Богдан Миндюк. Після п'яти рунд гри швайцарською системою 18 учасників закінчили турнір в такому порядку і такими висладами: 1 місце здобув д-р Орест Попович (УСБТ „Ч. Сі“), осягнувши 4.5 очки; 2 і 3 місце поділили Борис Бачинський (УСО „Трибу“) і Степан Стойко (УСБТ „Ч. Сі“), осягнувши по 4 очки; 4 місце зайняв Богдан Миндюк (СТ „Україна“, Торонто), здобувши 3.5 очки; 5-8 місце поділили між собою д-р Василь Бачинський (Швайцарія), Богдан Назарко (СТ „Україна“, То-

ронто), Сидір Новаківський (Трибу) і проф. Степан Попель (Н. Дакота), добувши по 3 очки; 9 і 10 місце поділили Омелян Марків (Нью Гейвен) і о. Маріян Процик („Трибу“) — по 2.5 очки; 11-14 місця зайняли Лев Марків (Нью Гейвен), Роман Савчак („Трибу“), Юрій Семенко (Західна Німеччина) і Богдан Чолій („Україна“, Торонто) — по 2 очки; 15-16 місця поділили д-р Юліан Колтун („Трибу“) і Орест Коцюба (Централа Пас.) — по 1.5 очки; 17 місце здобув Володимир Безсонів (Брук) — 1; 18 місце зайняв Теодор Коцаба (Філадельфія) — 0.

У своєму переможному поході по п'яту „корону“ УСЦАК, д-р Попович переміг Чолія, Назарку, д-р Бачинського, Б. Бачинського та зремісував із своїм другом „січовиком“ Стойком.

Стойко переміг миндюка, Новаківського і Процика, а зремісував з Попелем і Поповичем. Бачинський виграв зі Семенком, Проциком, О. Марковим і Попелем, а програв з Поповичем. Для д-ра Поповича перемога в цьому турнірі була теж ювілейною, бо він виграв і перший турнір УСЦАК в 1966 році.

Закриття турніру і вручення нагород відбулося в залі церкви Христа Царя під час бенкету, що його приготували для учасників жінки з УСЦАК „Трибу“.

Переможцю вручено перекладну шахову шахову УСЦАК і чек на 300 дол. Друге і третє місце одержали по 175 дол., а нагороду в сумі 100 дол. вручено наймолодшому учасникові О. Маркову для заохоти наймолодших шахістів до змагань в „королівській“ гри. Молитву і слово до присутніх виголосив о. митрат д-р Іван Біланчик. На закінчення промовляли Субтельний і Новаківський від господарів, а Евгения Новаківська в імені жінок, що гарно погостили шахістів, і дала дуже влучні характеристики шахістам. Господарям-філадельфіям належить найбільше признання і подяка за їхню гостинність та за успішно переведений ювілейний турнір УСЦАК.

Провід ланки шахів УСЦАК

УСЦАК

ВІСТІ З УКРАЇНИ

3. Лельчук — шахова чемпіонка України

Згідно з висладами цього річної першости України, звання чемпіонки з шахів здобула міжнародний майстер Зоя Лельчук зі Львова. Тією жовою перемогою Зоя Лельчук довела що нещадно має стійку репутацію однієї з найсильніших шахісток в сучасній Україні. (от)

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

для українськомовної публіки. Сесією віа о. д-р Степан Яремус. В сесії взяла участь чотири доповідачі: д-р Володимир Жила доповідав про „Давно-християнські теми в творчості Лесі Українки“, д-р Яр Славутинч про мотиви в поезії Б.І. Антоновича на тему „Від поганства до християнства“, знова д-р і маестро Лев Молодожанин говорив про „Вітражі в українському релігійному мистецтві“. Завершенням цих доповідей була доповідь гостя-наука з Польщі доцента Степана Заброварного — професора Сільсько-Господарської академії у Щеціні. Він теж від імени української спільноти міста Щеціна передав на руки президента

УВАН пропам'ятну мистецьку медалю „Хрищення Київської Руси 988 - 1988 (6496-7496) з написом в об'єкті „Святий рівні апостола Ольга і Володимир Великий“. Передача цієї медалі зі стосовними словами в святковий час відмічування тисячоліття викликала багато хвилювання в понад сотні прихвильних слухачів.

Сесію, а разом з нею і конференцію закрив президент УВАН д-р М. Марунчак, а молитвово о. д-р Степан Яремус. Цілість конференції пройшла ділово і успішно в своєрідному святковому настрої. Широко поширена двомовна програмка конференції про Християнство в Україні та про цілі й науки освіти УВАН в Канаді давали повніший образ дії УВАН та святкувань Тисячоліття.

ГУБЕРНАТОР МАРІО КВОМО і Томас Кейн порішили, що стейти Нью Йорк і Нью Джерзі ділитимуться річним годатковим прибутком із доходу, який принесе відвідування Статуї Свободи і острова Еліс. На підставі домовлення стейти будуть давати увесь прибуток на програми для бідних і бездомних.

НОВІ МЕДИЧНІ ДОСЛІДИ лікарів, які студіюють запобігання проти рака виявляють що рак груди можна запобігти доброю дієтою і руханкою. Лікарі кажуть, що особи, які мають усі дані дістати рака повинні придержуватись мало-кальорійної дієти і вправляти якусь руханку чи спорт.

Українсько-...

(Закінчення зі стор. 2)

ку має бути реакція української еміграції? Чи має вона вважати Лемківщину і Холмщину невіддільними землями України? Польська опозиція відкидає ревізйонізм. Хто, як і коли буде воювати за прилучення Лемківщини і Холмщини до самостійної України? Вирішення тих справ треба залишити суверенній Польщі і суверенній Україні. Польський режим розповсюджує плітки, що українська еміграція хоче кордонів майбутньої суверенної України „аж під Краків“. Дискримінаційні факти, але вони живуть у більш вільних умовах, як українці в УССР. Їх не заганають у колгоспи і не карають за віру. В історії України Владислава Серчка, виданий 1979 року, є фотографія Симона Петлюри і Миколи Скрипника. Сьогодні у Польщі більш вивчають історію України, як в УССР. Юрій Томашевський у журналі „Нурт“ написав, що за трагічні випадки при кінці Другої світової війни відповідальні також поляки і вони пошкодили не тільки українцям, але й полякам, включно з Крайовою армією, зокрема військовим від-

ділом „Бура“.

Колишній волинський воєвода Юзефський, вихований і вивчений у Києві, у своїй спогадзі згадав „Українське чудо над Дніпром“ 1917 року. Мешканці Києва 1915 року говорили російською мовою. Коли Юзефський після перебування в Саратові 1917 року повернувся до Києва, він був свідком „українського чуда“ над Дніпром. Мешканці Києва говорили українською мовою. В УССР є опозиція до окупаційного московського режиму, але вона дуже різниці від польської опозиції. Польська опозиція — числом велика і часто одверта. Українська опозиція до окупаційного режиму мусить ховатися в катакомбах і поносити великі втрати в людях, коли її виявлять. Польська опозиція має підтримку в польській еміграції та має можливість візду за кордон. Всього того українська опозиція не має і гине в таборах. Про польську опозицію знає світ. Українська еміграція мусить боротися за найменшу згадку в пресі про український спротив в Україні.

ВІДІШЛИ

● ВІД НАС ●

КАРЛО МАНЯК, член УНС Відд. 161-го ім. св. Василія в Ембриджі, Па., номер 8-го лютого 1986 року на 59-му році життя. Нар. 5-го квітня 1927 року в Ембриджі, Па. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку маму, сестер Анну, Марію і Кайні. Похорон відбувся 11-го лютого 1986 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Ембриджі, Па. Вічна Йому Пам'ять!

В. Джула, секр.

СТЕФАНІЯ ЧИЖИК, член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт“ в Чикаго, Ілл., номер 19-го січня 1986 року на 91-му році життя. Нар. 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сина Володимира з дружиною Марією, зятя Тараса Лушинського і рідну матір Лушинську. Похорон відбувся 22-го січня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йім Пам'ять!

С. Кочій, секр.

Yarka Company

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

НІТКИ ДМЦ, матеріали для вишивання, вишивки: блозики, сорочки, подушки, обрус все — в АРЦІ.

REAL ESTATE

ROMAN RYCHOK
REAL ESTATE & INSURANCE
1339 Springfield Avenue
Irrington, N.J. 07111

АСЕКУРЕМО
АВТА - БУДИНКИ - БІЗНЕСИ
ІНДУСТРИАЛЬНИЙ ПОДРОЖ
ПЕТРО РИЧОК
забесп. агент-брокер
(201) 373-6434, 6453

PETRO ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуґа ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємо похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Нема то як на СОЮЗІВЦІ

Оселі Українського Народного Союзу
Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскільських горах біля Кергонксону, Н. Й.

ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1986:

ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р. Прогрульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Тижнево: \$100.00 (члени УНСоюзу)
\$120.00 (не-члени УНСоюзу)

ДІВОЧИЙ ТАБІР — 6-го липня — 26-го липня
Програма і ціна така сама як для хлопців.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНЦІВ 27-го липня — 9-го серпня

Інструктор: Рома Прийма-Богачевська
Навчання традиційних народних танків для початкувчій й завансованих танцюристів. Число курсантів обмежене до 60 учнів.
Прохарчування і нічлігі:
\$195.00 (члени УНСоюзу)
\$225.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$100.00

За дальшими інформаціями, прошу звертатися до Управи „Союзівки“

Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Rd., Kerhonskon, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спадщини та Головного Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Пощирювання правди про Україну
2. Побирювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$ _____

ім'я та прізвище _____

число дому/вулиця _____

місцевість _____ стейт _____ поштовий код _____

KOBASNIUK TRAVEL INC.
157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
(212) 254-8779

IKTIT
Established 1920

Відвідини УКРАЇНСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ в БРАЗИЛІЇ

САО ПАУЛЬО — КУРІТІБА — ПРУДЕНТОПОЛІС
Експурсія до ПАРАГВАЮ — ІГУАСУ
БУЕНОС АЙРЕС — РІО ДЕ ЖАНЕЙРО

ВЕСНОЮ в БРАЗИЛІЇ та АРГЕНТИНІ

22-го жовтня до 7-го листопада 1986 року
17-денна подорож VARIG AIRLINES

Відлети

з НЬО ЙОРКУ \$2,021 з МАЯМІ \$1,878

ПЕТРО БОКАЛО — провідник

Включає транспортцію літаками та люксовим автобусом, готелі, сніданок і обід денно плюс шість попуденків, оглядини міст, відвідини українських колоній та осередків, оподаткування леговищ, обслуґи провідників, напивне.

Рєєстрація до 8-го вересня 1986 р.